עשין יט טוש״ע א״ח סי׳

:סעיף ח

עשיו מג טוש"ע א"ח סי

תרמ סעיף ח: לו ד מיי׳ שם טוש״ע שם

סעיף ט: סעיף ט: לח ה ו מיי׳ שם טוש״ע

:שם סעיף י

למ ז ח מיי שם הלכה ב טוש"ע שם סעי' ג: ט מיי' שם טוש"ע שם

סעיף ד: מא י כ ל מייי שם הלכה

ו סמג עשין מג טוש"ע א"ח סי' תרלט

סעיף ב: מב מ ג מיי׳ פ״ד מהל׳ תפילין הלכה טו טו

בוג ם טוש"ע א"ח סי' מ

לעזי רש"י

.(צילצל"ש (צילצל"ש).

מורשיל"ש. מלוא הפה.

רבינו חננאל (המשך)

דרגלא, הוו גנו ארקתא דנהרא, אמרי אנן שלוחי

מצוה אנז ופטרינז. ת"ר

. מן הסוכה ביום וחייבין

בלילה, פטורים מן הסוכה

שומרי

סוכה הלכה ד סמג

לו ג מיי׳ לו ג מיי׳

משום רבי שילא אמרו אחתז פטור

והשושבינין וכל בני החופה חייבין תניא

א"ר חנניא בן עקביא יכותבי ספרים תפיליו

ומזוזות הן ותגריהן ותגרי תגריהן וכל

העוסקין במלאכת שמים לאתויי מוכרי

תכלת פשורין מק"ש ומן התפלה ומן התפילין

ומכל מצות האמורות בתורה לקיים דברי ר'

יוםי הגלילי שהיה רבי יוםי הגלילי אומר

העוסק במצוה פטור מן המצוה ת"ר 🌣 הולכי

דרכים ביום פטורין מן הסוכה ביום וחייבין

בלילה הולכי דרכים בלילה פטורין מן

הסוכה בלילה וחייבין ביום הולכי דרכים

ביום ובלילה פטורין מן הסוכה בין ביום

ובין בלילה הולכין לדבר מצוה פטוריו ביו

ביום ובין בלילה כי הא דרב חסדא ורבה

בר רב הונא כי הוו עיילי בשבתא דרגלא

לבי ריש גלותא הוו גנו ארקתא דמורא

אמרי אנז שלוחי מצוה אנן ופטורין ת"ר

ביום בטורין מן הסוכה ביום ביום ישומרי העיר ביום

וחייבין בלילה שומרי העיר בלילה פטורין מן

הסוכה בלילה וחייבין ביום שומרי העיר בין ביום

ובין בלילה פטורים מן הסוכה בין ביום ובין

בלילה השומרי גנות ופרדסים פטורין בין

ביום ובין בלילה וליעבדי סוכה התם וליתבו

אמר ייתשבו כעין תדורו רבא אמר

יפרצה קוראה לגנב מאי בינייהו איכא בינייהו

דקא מנפר כריא דפירי: יחולים ומשמשיהם:

תנו רבנן ייחולה שאמרו לא חולה שיש

בו סכנה אלא אפילו חולה שאין בו סכנה

אפי' חש בעיניו ואפילו חש בראשו ארשב"ג

פעם אחת חשתי בעיני בקיסרי והתיר ר'

יוםי בריבי לישן אני ומשמשי חוץ לסוכה

רב שרא לרב אחא ברדלא למגנא בכילתא

בסוכה משום יבקי רבא שרא ליה לרבי

אחא בר אדא למגנא בר ממטללתא משום

סירחא דגרגישתא רבא למעמיה דאמר רבא

מצמער ייפטור מן הסוכה והא אגן תגן חולין

ומשמשיהם פטורים מן הסוכה חולה אין

מצמער לא אמרי חולה הוא ומשמשיו

פטורים מצמער הוא פטור משמשיו לא:

יאוכלים אכילת עראי חוץ לסוכה: וכמה

אכילת עראי אמר רב יוסף יחרתי או תלת

ביעי א"ל אביי והא זימנין סגיאין סגי ליה

לאיניש בהכי והוה ליה סעודת קבע אלא

אמר אביי יכדמעים בר בי רב ועייל לכלה

ת"ר אוכלין אכילת עראי חוץ לסוכה לואין

ישנים שינת עראי חוץ לסוכה מ"ם אמר רב

יאשי גזרה שמא ירדם א"ל אביי אלא הא סאשי גזרה

דתניא ישן אדם שינת עראי בתפילין אבל

לא שינת קבע ליחוש שמא ירדם אמר רב

רמי בר יחזקאל כדי הילוך מאה אמה תניא נמי הכי הישן בתפילין ורואה קרי יאוחז ברצועה

:], ג) [תוספי פייב הייג],

ד) [לקמן כז. כח: ערכין ג:], ה) [דה"ל לכתוב

ג:], ה) [נקומן כו. כוו. עוכין ג:], ה) [דה"ל לכתוב בסוכות תהיו אלא תשבו

היינו ישיבה דרך עיכוב והיינו כעין תדורו תוי"ט

סוף מ"ד]:, ו) [מוספתא פ"ב ה"ב], 1) [ערוך פ" שכן קורין לפשפש בערבי וי"א זבובים קטנים],

ק) ע"ו ג:, ע) ולהמו

מ"ז ג', ט) [נקמן
כו.], י) [שם], ל) [נראם
דהיינו רב אשי הקדמון
דאל"כ איך ינוייר שאביי
השיב לו הא אביי שכיב
קודם רבא כדאימא כמובות

סה. וביום שמת רבא נולד

מ) [לקמן מא:] ברכות

כג:, נ) [עי' תוספות קידושין מח: סד"ה הא במיא], ש) [ויקרא כג],

ע) [לף כו.],

הגהות הב"ח

(ל) תום' ד"ה משום בהי

וכו׳ הלכה כן כדפירשתי:

מוסף רש"י

שלוחי מצוה אגן. להקביל פני ראש גולה, דחייב אדם להקביל פני

רבו ברגל ופטרינן, כדתנן שלומי מלוה פטורין מן הסוכה (לעיל י:). כדטעים בר בי רב.

דהיינו כביצה, דכביצה אוכל

הנאכל בבליעה אחת היא,

כדאמריטן בפ' במרא דיומא (פ.) מכל האוכל אשר יאכל

(לקמן כז.).

רבינו חננאל

משום ר' שילא אמרו, חתן פטור, וכל השושבינין

וכל בני החופה חייביז.

ספרים ותפילין ומזוזות

הן ותגריהן ותגרי תגריהן,

וכל העוסקים במלאכת

שמע, ופטורין מן התפלה

ומן התפילין, ומכל מצות

העוסק במצוה פטור מז

ביום, פטורים מן הסוכה

ביום וחייבים בלילה. הולכי דרכים בלילה, פטורים בלילה וחייבים

ביום. הולכי לדבר מצוה

פטורים ביום ובלילה, כדרב חסדא ורבה בר רב

הונא, הוו אתו לשבתא

אומר

(מוכרי) [כותבי]

. לאתויי מוכרי

עב:],

י כדאי׳ קידושין () [גיטין כח:],

מסורת הש"ם

התן פמור מקריאת שמע. דטריד ושאר בני חופה חייבין לית להו להני תנאי העוסק במלוה פטור מן המלוה כדפירש בקונט׳ וקשיא דאי לית להו א"ל יתחייב חתן בסוכה ומשמע דבחתן פוטר יותר מת"ק לכך נראה דקסבר חתן אין יכול לכוין דעתו כלל אפיי בפסוק ראשון אבל שאר בני חופה

יכולין לכוין ואקריאת שמע לחודיה קאי ובכולהו אחריני מודי לת"ק: וֹמַבַלְ מצות האמורות בתורה. מאי דאינטריך למיחשב

הני אגב דחשבינהו בברייתא קמייתא: הולבי דרכים ביום. כל זה נפקא מתשבו כעין תדורו

שכשם שאדם בביתו אינו נמנע מלצאת לדרך וכן מצטער דפטרו לעיל מן הסוכה היינו מתשבו כעין תדורו דחין חדם דר במקום שמלטער: וחייבין בלילה. כשמדם לן גלילה

ניישוג: פרצה קוראה לגנב. לאו משום דלית ליה לרבא דרשה דתשבו כעין תדורו דברייתא

היא לקמן בפירקין (דף כח:): ואפילן חש בעיניו. אע״פ שאין בו סכנת עין דסכנת

אבר כסכנת נפשות אפילו לחלל עליו את השבת כדמוכח פרק אין מעמידין (ע"ו דף כח.) גבי עין שמרדה: משום בקי. ואע"פ שנפ"ק (דף יא.) דרש רבה בר

רב הונה מותר לישן בכילת חתנים אע"פ שיש לה גג ואע"פ שגבוהה עשרה אין הלכה (א) (כרבה) כדפירשתי שם: תרתי (או) תלת. פירש בקונט׳ שתים או שלש פעמים יתן לתוך פיו מורשי"ל בלע"ז ויש ספרים שכתוב בהן תרתי תלת ביעי והכל אחד כדמוכח לקמןש גבי לימא תיהוי מיובתיה דרב יוסף ואביי דשיעור בית הבליעה כבילה ולבסוף מסיק כדטעים לורבא מדרבנן ואזיל לכלה שזה מלא פיו דהיינו כבילה ושיעור זה דוקא בפת דפירי לאו בעו סוכה כדמסיק פרק בתרא דיומא (דף עט: ושם) דקבע דידהו כאכילת עראי דפת: אבל שינת קבע לא. והא דאמרי׳

פרק במה טומנין (שבת דף ושם) תפילין לריכין גוף נקי כאלישע בעל כנפים ואמר שלא יפיח בהן ורבא אמר שלא ישן בהן לאו דשרי אביי לישן דהא אסר אביי גופיה הכא אלא הסבר אע"פ שאינו זהיר בשינה כאלישע מניחן כיון דוהיר שלא יפיח דשינה גופה אינה אלא גזרה שמא יפיח: הישן בתפילין. ממוך הלשון

משמע לרבי יעקב שרי אפי׳ שינת קבע דאי לאו הכי במאי פליגי וי"ל דכולהו מודו בשינת קבע דאסיר ופליגי במילתיה דרבי נתן דבסמוך דשרי לישן בתפילין ביום שאין דרכו לישן שינת קבע ובלילה חולך אפילו לשינת עראי דלמא ממליך וישן שינת קבע ור' יעקב לא חייש :דלמא ממליך

13122

קבע בין עראי דלא נתנה תורה למלחכי השרת: ורחה קרי. נריך לסלקן מראשו בעוד הקרי עליו:

בסוכות תשבום) כעין ישיבת ביתו כשם

משום ר' שילה המרו התן פטור. מקריהת שמע דטריד ושהר בני חופה חייבין ולית להו להני תנאי העוסק במצוה פטור מן המצוה: סגריהן. הלוקחין מהן כדי למכור ולהמציאן לצריך להם: מוכרי סכלת. לניצית: הולכי דרכים ביום פטורין מן הסוכה ביום. דכתיב

> שכל השנה אינו נמנע מלכת בדרך בסחורה כך כל ימות החג שאינו יום טוב לא הצריכו הכתוב למנוע: הולכים לדבר מלוה פטורין ביום ובלילה. אף על פי שאין הולכין אלא ביום ומשום דטרודים ודואגים במחשבת המלוה ובתיקוניה פטורין מן המצוה: שלוחי מצוה אכן. שבאנו לשמוע הדרשה ולהקביל פני ריש גלותא: ארקתא. על שפת הנהר: שומרי גנות ופרדסין. אין זזין משם: כעין מדורו. כדרך שהוא דר כל השנה בביתו הזקיקתו תורה להניח דירתו ולדור כאן בסוכה עם מטותיו וכלי תשמישו ומצעותיו חה אינו יכול להביאו שם מפני הטורח: פרלה קוראה לגנב. משל הדיוט הוא ואף כאן הגנב רואה אותו יושב בסוכה בלילה והוא נכנם וגונב הפירות לרוח אחרת: כריא דפירי. כרי של פירות שהוא תמיד לפניו ויכול לשומרן ואין כאן פרלה קוראה לגנב: רבי יוסי בריבי. יוסי החכם חריף שבדורו והוא ר' יוסי בן חלפתא: למגנא בכילפת. ואע"פ שיש לה גג וגבוהה עשרה והוי כאילו חוץ לסוכה: משום בקי. לינלל"ש: סרחה דגרגישחה. קרקע לבנה שהיו טחין בה קרקעית הסוכה: מלטער. שהסוכה מלערתו: מרמי או מלמ. שתים או שלש :פעמים יתן לתוך פיו מורשייל"ש כדטעים בר בי רב ועייל לכלה. בבוקר כשהולכין לבית המדרש ודואג שמא ימשכו השמועות וטועם מלא פיו ושותה: ירדם. שמא תחטפנו שינה וישן קבע: אבל לא שינת קבע. שמח יפיח בהן: מוסר שינתו לחחר. אומר לחברו אם ארדם העירני: ערביך ערבה לריך. שמה הף הוה ישכב וישן: בין ברכיו. דודחי לח ירדם: רבח המר. לשמח ירדם לח חיישינן הלכך בתפילין שרי וסוכה היינו טעמא דאסור שינת עראי לפי שאין קבע לשינה ואין בה חילוק בין קבע לעראי לענין סוכה שאין אדם קובע עלמו לשינה שפעמים שחינו אלא מנמנם מעט ודיו בכך הלכך זו היא שינתו וגבי תפילין דטעמא שמא יפיח בהם ולאו משום איסור שינה בניים פורתא לא אתי לידי הפחה: דנקיט להו בידיה. לא קבע ולא עראי שמא יפלו מידו: דמנהי ברישיה. עראי מותר וקבע חסור שמה יפיח: דפרים סודרה עלייהו. הניחם אלל מראשותיו בין

יוסף בריה דרב עילאי במוסר שינתו לאחרים מת'קיף ליה רב משרשיא ◊ערביך ערבא צריך 631 אלא אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחגן במניח ראשו בין ברכיו עסקינן רבא אמר אין קבע לשינה תני חדא ישן אָדם בתפּילין שינת עראי אָבל לא שינת קבע ותניא אידך בין קבע בין עראי ותניא אידך ∞לא קבע ולא עראי לא קשיא יהא דנקים להן בידיה הא דמנחי ברישיה הא דפרים סודרא עלויה וכמה שינת עראי תני

. או משום סירחא וכיוצא בדמנחי ברישיה. ישן בין קבע בין עראי, בדמפריס סודרא עלייהו. לא קבע ולא עראי, בדנקיט להו

בלילה וחייבין ביום. שומרי גנות ופרדסים, . פטורים ביום ובלילה. חולין ומשמשיהן פטורין מז הסוכה. ת"ר לא חולה טן הסובוז. זגד לא חולה שיש בו סכנה אלא אפי׳ חולה שאין בו סכנה, ואפי׳ חש בעיניו או בראשו. הוא ומשמשיו פטורים מן . הסוכה. אבל המצטער הוא הטוכון, אבל הפנטפי ההא לבדו פטור. ואפי׳ אינו מצטער אלא משום בקי, מצטער בדבר שלמעלה מאלו. כמה היא אכילת שתים ושלש לגימות. אביי אמר כדטעים בר בי רב מידי ועייל לכלה. תני חדא ישו אדם בתפיליו שינת . עראי אבל לא שינת קבע,

א) לפנינו בש"ס וברי"ף הגי' נו) נפנינו כם ט ובני ף טג פטורין מק"ש, ואולי דט" נפל בדברי רבינו וקלח י" ע"פ דברי התום' ד"ה חתו

בידים. תניא הישן בתפילין